

Diferenciální rovnice v komplexním oboru

Kapitola II. Existenční věty pro řešení diferenciálních rovnic

In: Vojtěch Jarník (author); Břetislav Novák (other): Diferenciální rovnice v komplexním oboru. (Czech). Praha: Academia, 1975. pp. 35–54.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/402035>

Terms of use:

© Vojtěch Jarník, 1975

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

Kapitola II

EXISTENČNÍ VĚTY PRO ŘEŠENÍ DIFERENCIÁLNÍCH ROVNIC

V celé této kapitole budou slova „okolí bodu $[\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_m]$ “, znamenat speciální okolí tvaru

$$(1) \quad |x_1 - \alpha_1| < R_1, \dots, |x_m - \alpha_m| < R_m \quad (0 < R_j \leq +\infty),$$

tedy kartézský součin otevřených kruhů. Pro pohodlí budeme říkat, že funkce $f(x_1, \dots, x_m)$ je holomorfní v kartézském součinu uzavřených kruhů

$$(2) \quad |x_1 - \alpha_1| \leq r_1, \dots, |x_m - \alpha_m| \leq r_m \quad (0 < r_j < +\infty),$$

jestliže existují čísla $R_j > r_j$ tak, že f je holomorfní v množině (1). Funkce f je potom spojitá, a tedy omezená na kompaktní množině (2).

Aby vynikla základní myšlenka, proberu v § 1 nejjednodušší rovnici

$$\frac{dy}{dx} = f(x, y),$$

kde f je daná komplexní funkce dvou komplexních proměnných. Budeme říkat, že nějaká komplexní funkce $y(x)$ jedné komplexní proměnné je řešením této rovnice v oblasti $M \subset E$ (nebo také že splňuje nebo vyhovuje rovnici v oblasti M), jestliže pro všechna $x \in M$ je $\frac{dy(x)}{dx} = f(x, y(x))$ (místo „řešení diferenciální rovnice“ se

často říká „integrál diferenciální rovnice“ – ale nebudu tohoto rčení užívat). Cílem studia takové diferenciální rovnice je získat přehled o řešeních této rovnice a o jejich vlastnostech. Ježto řešení $y(x)$ má mít v M derivaci (podle komplexní proměnné), musí $y(x)$ být holomorfní v M . Abychom dostali ucelenou teorii, je vhodné klást nějaké požadavky na $f(x, y)$; budeme předpokládat, že $f(x, y)$ je holomorfní v některé oblasti $N \subset E^2$. Proto jsem také kap. I věnoval počátkům teorie holomorfních funkcí několika proměnných.

§ 1

$$\text{Rovnice } \frac{dy}{dx} = f(x, y)$$

Buďte dána komplexní čísla x_0, y_0 a funkce $f(x, y)$ holomorfní pro

$$(3) \quad |x - x_0| \leq r, \quad |y - y_0| \leq R$$

(r, R konečná kladná). Hledáme funkci $y(x)$ jedné komplexní proměnné, která v nějakém okolí bodu x_0 splňuje diferenciální rovnici

$$(4) \quad \frac{dy}{dx} = f(x, y)$$

a nabývá v bodě x_0 hodnoty y_0 (neboli splňuje „počáteční podmínku“ $y(x_0) = y_0$). Funkce $y(x)$ má podle (4) mít derivaci, tedy má být holomorfní v jistém okolí bodu x_0 (viz (I) na začátku kap. I, § 3). Funkci f lze v (3) rozvinout v absolutně konvergentní řadu

$$(5) \quad f(x, y) = \sum_{i, j \geq 0} a_{ij} (x - x_0)^i (y - y_0)^j$$

a hledáme řadu

$$(6) \quad y(x) = y_0 + \sum_{m=1}^{\infty} c_m (x - x_0)^m,$$

absolutně konvergentní v nějakém okolí $|x - x_0| < \sigma$ a splňující v tomto okolí rovnici (4).¹⁾ To však zřejmě znamená totéž jako nalézt řadu $\eta(\xi) = \sum_{m=1}^{\infty} c_m \xi^m$, která v množině $|\xi| < \sigma$ konverguje a splňuje rovnici

$$\frac{d\eta}{d\xi} = \sum_{i, j \geq 0} a_{ij} \xi^i \eta^j = f(\xi + x_0, \eta + y_0);$$

stačí totiž položit $y(x) = y_0 + \eta(x - x_0)$. Počáteční podmínka $y(x_0) = y_0$ přejde v podmínku $\eta(0) = 0$. Tuto triviální úpravu („posunutí“ o konstantní vektor $[-x_0, -y_0]$) nebudu už v příštím paragrafu vykládat.

Budeme tedy od počátku předpokládat, že $x_0 = y_0 = 0$. Tedy

$$(7) \quad f(x, y) = \sum_{i, j \geq 0} a_{ij} x^i y^j$$

¹⁾ Slovo „absolutně“ zde ovšem lze vynechat: jestliže mocninná řada o jedné proměnné je v nějaké otevřené množině konvergentní, je v ní absolutně konvergentní, neboť neabsolutní konvergence se může vyskytnout jen v bodech konvergenční kružnice.

je holomorfní v oboru

$$(8) \quad |x| \leq r, \quad |y| \leq R.$$

Hledáme řadu

$$(9) \quad y(x) = \sum_{m=1}^{\infty} c_m x^m,$$

kteřá v jistém okolí V počátku konverguje a splňuje tam rovnici (4). Jde nám o to, dokázat, že taková řada existuje, a to jediná (podobně jako u diferenciálních rovnic v reálném oboru). Zároveň nás bude zajímat, jak velké lze vzít okolí V . Podotkneme, že f je omezená v (8). Existuje tedy M ($0 < M < +\infty$) tak, že

$$(10) \quad |f(x, y)| \leq M \quad \text{v oboru (8)}.$$

Vezměme jakoukoliv řadu tvaru (9), konvergentní v okolí W počátku. Potom předně pro $x \in W$ je

$$(11) \quad \frac{dy(x)}{dx} = \sum_{m=1}^{\infty} m c_m x^{m-1}.$$

Za druhé: řada (9) nemá prostý člen, a proto podle pozn. 1 k větě 7 existuje okolí počátku $V \subset W$ tak, že pro každé $x \in V$ je

$$(12) \quad f(x, y(x)) = \sum_{i,j \geq 0} a_{ij} x^i \left(\sum_{m=1}^{\infty} c_m x^m \right)^j$$

absolutně konvergentní řada a její součet se dostane jako součet mocninné řady $\sum_{k=0}^{\infty} d_k x^k$, kterou dostaneme úpravou vyličenou ve větě 7 (budeme krátce říkat, že součet řady v (12) dostaneme „formální úpravou řady (12) v mocninnou řadu“).

Jestliže tedy (9) konverguje v okolí počátku, potom bude řada (9) řešením rovnice (4) v jistém (popřip. menším) okolí počátku tehdy a jen tehdy, jestliže koeficient $m c_m$ řady (11) se pro každé $m \geq 1$ rovná koeficientu řady (12), formálně upravené v mocninnou řadu, při x^{m-1} . Tato rovnost koeficientů znamená zřejmě totéž jako splnění rovnic

$$c_1 = a_{00}, \quad 2c_2 = a_{10} + a_{01}c_1, \quad 3c_3 = a_{20} + a_{11}c_1 + a_{01}c_2 + a_{02}c_1^2$$

atd. Vcelku vypadá tento systém rovnic zřejmě takto:

$$(13) \quad c_1 = a_{00},$$

$$(14) \quad m c_m = P_m(\dots, a_{ij}, \dots, c_1, c_2, \dots, c_{m-1}) \quad \text{pro } m > 1,$$

kde P_m je jistý polynom proměnných c_1, \dots, c_{m-1} a některých a_{ij} (zřejmě v něm mohou vystupovat jen taková a_{ij} , pro něž $i + j < m$). Koeficienty polynomu P_m jsou zřejmě celá nezáporná čísla (to je důležité!). Je vidět, že (13) určuje c_1 a (14) určuje c_m pomocí c_1, \dots, c_{m-1} . Tedy existuje právě jedna řada (9), která vyhovuje rovnicím (13), (14). V dalším bude znamenat řada (9) stále tuto řadu. Jde ještě o konvergenci této řady. Ale napřed poznamenejme:

(A) *Nechť V je okolí počátku s těmito vlastnostmi:*

α) *Řada (9) konverguje ve V .*

β) *Pro každé $x \in V$ je $f(x, y(x))$ rovno součtu mocninné řady, kterou dostaneme „formální úpravou“ řady (12). Potom řada (9) splňuje rovnici (4) v celém okolí V .*

To je zřejmé z předcházející úvahy. Vyšetřujeme tedy konvergenci řady (9); ta závisí zřejmě na koeficientech a_{ij} v (7). Zdálo by se, že k vyšetření konvergence řady (9) bude nutné podrobné studium polynomů P_m , abychom pomocí (14) mohli odhadnout c_m . Ale pomocí znamenité ideje, pocházející od Cauchyho, můžeme tuto obtíž obejít. Idea spočívá v užití dominantních řad. Budiž

$$(15) \quad \sum_{i,j \geq 0} A_{ij} x^i y^j$$

řada dominantní k (7), tj.

$$(16) \quad A_{ij} \geq |a_{ij}|,$$

která absolutně konverguje v oboru

$$(17) \quad |x| < r, \quad |y| < R$$

(tentokrát otevřeném). Vezměme diferenciální rovnici

$$(18) \quad \frac{dY}{dx} = \sum_{i,j \geq 0} A_{ij} x^i Y^j,$$

kterou budeme teď vyšetřovat jako diferenciální rovnici v reálném oboru. Budeme hledat řadu

$$(19) \quad Y(x) = \sum_{m=1}^{\infty} C_m x^m \quad (\text{tedy } Y(0) = 0),$$

která v nějakém intervalu $0 < x < \Delta$ (přičemž $0 < \Delta < r$) konverguje (takže ovšem konverguje i pro všechna komplexní x kruhu $|x| < \Delta$) a splňuje pro $0 < x < \Delta$ rovnici (18).

Vezměme tedy nějakou řadu (19) konvergentní v okolí počátku. V tomto okolí je pak $\frac{dY(x)}{dx} = \sum_{m=1}^{\infty} mC_m x^{m-1}$ a v jistém (popříp. menším) okolí počátku lze hodnotu

$$(20) \quad \sum_{i,j \geq 0} A_{ij} x^i (Y(x))^j = \sum_{i,j \geq 0} A_{ij} x^i \left(\sum_{m=1}^{\infty} C_m x^m \right)^j$$

vypočítat „formální úpravou“ řady v (20) v mocninnou řadu. K tomu, aby $Y(x)$ vyhovovalo rovnici (18) v nějakém intervalu $0 < x < \delta$, je podle příkladu k větě 5 nutné a stačí, aby mC_m se rovnalo koeficientu při x^{m-1} ve „formálně upravené“ řadě (20). To tedy znamená totéž jako rovnice

$$(13a) \quad C_1 = A_{00},$$

$$(14a) \quad C_m = P_m(\dots, A_{ij}, \dots, C_1, C_2, \dots, C_{m-1}) \quad \text{pro } m > 1.$$

Zde je P_m též polynom jako v (14), pouze hodnoty proměnných, dosazených do P_m , jsou nyní A_{ij} , C_k místo a_{ij} , c_k . Srovnáním s rovnicemi (13), (14) (viz též (16)) dostáváme předně $C_1 \geq |c_1|$; za druhé, je-li již dokázáno, že $C_1 \geq |c_1|, \dots, C_{m-1} \geq |c_{m-1}|$, plyne z (14), (14a) $C_m \geq |c_m|$, ježto P_m má nezáporné koeficienty.

Tedy řada (19), jednoznačně určená rovnicemi (13a), (14a), je dominantní k řadě (9). Zatím ovšem nevíme, zda je konvergentní v nějakém intervalu $(0, \delta)$. Vyšetříme nyní: Co můžeme říci o řešení rovnice (4), jestliže najdeme nějaké vhodné řešení rovnice (18)? Odpověď je tato:

(B) *Nechť existuje číslo Δ ($0 < \Delta < r$) a reálná funkce $Y(x)$, definovaná v $(0, \Delta)$, s těmito vlastnostmi:*

1) $Y(x)$ splňuje rovnici (18) pro $0 < x < \Delta$.

2) $Y(x)$ je v $(0, \Delta)$ dáno konvergentní řadou tvaru (19) (takže C_m jsou nutně čísla nezáporná, daná rovnicemi (13a), (14a) a dále je $\lim_{x \rightarrow 0^+} Y(x) = 0$, $Y(x) \geq 0$ pro $0 < x < \Delta$).

3) $Y(x) < R$ pro $0 < x < \Delta$.

Tvrdím: Potom řada (9) je konvergentní pro všechna komplexní x kruhu $|x| < \Delta$ a splňuje v tomto kruhu rovnici (4).

Důkaz. Mohl bych říci, že důkaz plyne „zřejmě“ z věty 8. Ale raději ho provedu. Užijme věty 8 pro $r = 2$, $q = 1$ a pišme x místo u_1 . Kladme

$$f(x_1, x_2) = \sum_{i_1, i_2 \geq 0} a_{i_1, i_2} x_1^{i_1} x_2^{i_2}, \quad \varphi_1(x) = x = 0 + x^1 + 0 \cdot x^2 + \dots,$$

$$\varphi_2(x) = y(x) = \sum_{m=1}^{\infty} c_m x^m.$$

Řada (42) bude teď $\sum_{i_1, i_2 \geq 0} A_{i_1, i_2} x_1^{i_1} x_2^{i_2}$, řady (43) budou

$$x = 0 + x^1 + 0 \cdot x^2 + \dots, \quad Y(x) = \sum_{m=1}^{\infty} C_m x^m.$$

Zvolme čísla U_1, X_1, X_2 z věty 8 takto:

$$0 < U_1 = X_1 < \Delta; \quad X_2 = \sum_{m=1}^{\infty} C_m U_1^m$$

(tedy $X_1 < r$ a $X_2 < R$ podle předpokladu 3) v (B)). Tedy jsou splněny podmínky (44), (45) věty 8, a věta 8 říká, že řada (9) konverguje pro $|x| < U_1$ a že pro každé $|x| < U_1$ je $f(x, y(x))$ rovno součtu mocninné řady, kterou dostaneme „formální úpravou“ řady (12). Podle (A) splňuje tedy řada (9) rovnici (4) v oboru $|x| < U_1$, a tedy v celém oboru $|x| < \Delta$, ježto U_1 můžeme volit libovolně blízko číslu Δ .

Zbývá nám poslední úkol: V některém intervalu $0 < x < \Delta$ ($0 < \Delta < r$) nalézt řešení $Y(x)$ rovnice (18), které by splňovalo podmínky 1), 2), 3) z (B). To nevypadá na první pohled jednodušší než náš původní úkol, máme však rozhodující výhodu v tom, že řadu (15) můžeme volit různými způsoby; zvolíme takový způsob, aby řada (15) byla co nejjednodušší. Víme, že v oboru (8) je $|f(x, y)| \leq M$ (viz (10)). Podle věty 12 zvolíme $A_{ij} = M r^{-i} R^{-j}$, načež platí (16) a řada $\sum_{i, j \geq 0} M \left(\frac{x}{r}\right)^i \left(\frac{y}{R}\right)^j$ je vsukutku absolutně konvergentní v oboru (17) (geometrické řady). Rovnice (18) má teď tvar

$$(21) \quad \frac{dY}{dx} = \frac{M}{\left(1 - \frac{x}{r}\right) \left(1 - \frac{Y}{R}\right)}.$$

Omezíme se na $0 < x < r$ a budeme hledat řešení $Y(x)$ v nějakém intervalu $(0, \Delta)$ ($\Delta < r$) takové, že $\lim_{x \rightarrow 0^+} Y(x) = 0$, $0 \leq Y(x) < R$. Pro $0 < x < r$, $0 \leq Y < R$ lze rovnici (21) psát ve tvaru

$$\left(1 - \frac{Y}{R}\right) \frac{dY}{dx} = \frac{M}{1 - \frac{x}{r}},$$

a tato rovnice bude splněna, když

$$-\frac{R}{2} \left(1 - \frac{Y(x)}{R}\right)^2 = -rM \lg \left(1 - \frac{x}{r}\right) + \text{konst.}$$

Z podmínky $\lim_{x \rightarrow 0^+} Y(x) = 0$ plyne konst = $-\frac{1}{2}R$, tedy

$$(22) \quad \left(1 - \frac{Y}{R}\right)^2 = 1 - U,$$

kde

$$(23) \quad U = U(x) = \frac{2rM}{R} \left(-\lg\left(1 - \frac{x}{r}\right)\right) > 0.$$

Ježto levá strana v (22) má být kladná, omezíme se na ta x , pro něž $U < 1$, tj.

$$\frac{2rM}{R} \lg\left(1 - \frac{x}{r}\right) > -1,$$

neboli

$$(24) \quad 0 < x < \Delta, \quad \Delta = r \left(1 - \exp\left(-\frac{R}{2rM}\right)\right).$$

Je vskutku $0 < \Delta < r$. Ježto má být $Y < R$, plyne z (22) $1 - \frac{Y}{R} = (1 - U)^{1/2}$ (kladná odmocnina),

$$(25) \quad Y(x) = R(1 - (1 - U(x))^{1/2}).$$

To je vskutku řešení rovnice (21) v $(0, \Delta)$ a je $0 < U < 1$, tedy $0 < Y < R$. Jde ještě o podmínku 2) z (B). Binomická řada dává

$$(26) \quad 1 - (1 - U)^{1/2} = \binom{\frac{1}{2}}{1} U - \binom{\frac{1}{2}}{2} U^2 + \dots + (-1)^{n-1} \binom{\frac{1}{2}}{n} U^n + \dots,$$

kde řada konverguje pro $0 < U < 1$ a všechny členy jsou kladné, ježto $\binom{\frac{1}{2}}{n}$ obsahuje

po rozepsání $n - 1$ záporných činitelů. Ježto $0 < \frac{x}{r} < 1$, je

$$(27) \quad U = \frac{2rM}{R} \sum_{q=1}^{\infty} \frac{1}{q} \left(\frac{x}{r}\right)^q,$$

což je konvergentní řada s kladnými členy. Užijeme věty B z kap. I, § 1. Jestliže do (26) dosadím za U řadu (27) a v každém členu provedu vynásobení, dostanu zobecněnou řadu s kladnými členy, která má stejný součet jako (26), tedy je konvergentní. Mohu na ni opět použít věty B, a to tak, že ji přerovnam v mocninnou řadu v proměnné x , která podle (26), (27) nemá prostý člen. Tedy je $Y(x)$ (viz (25)) vskutku dáno konvergentní řadou tvaru (19). Výsledek, k němuž jsme došli, vyslovme hned pro obecná x_0, y_0 :

Věta 15. *Nechť $f(x, y)$ je holomorfní v bodě $[x_0, y_0]$. Potom existuje právě jedna mocninná řada*

$$y(x) = y_0 + \sum_{m=1}^{\infty} c_m (x - x_0)^m,$$

kteřá v jistém kruhu $|x - x_0| < \Delta$ je konvergentní a dává v něm řešení rovnice

$$\frac{dy}{dx} = f(x, y).$$

K tomu jsme dokázali ještě tento kvantitativní dodatek:

Věta 15a. *Nechť v oboru $|x - x_0| \leq r, |y - y_0| \leq R$ je $f(x, y)$ holomorfní a nechť v tomto oboru je $|f(x, y)| \leq M$ ($0 < M < +\infty$). Potom za číslo Δ ve větě 15 smíme vzít číslo*

$$\Delta = r \left(1 - \exp \left(\frac{-R}{2rM} \right) \right).$$

Poznámka 1. Rovnice (21) ukazuje, že nalezená hodnota Δ je obecně nejlepší možná. Dále: Rovnice $\frac{dy}{dx} = y^2$ má řešení $y(x) = 0$ (identicky) a dále řešení

$y(x) = \frac{1}{c - x}$ s libovolnou komplexní konstantou c . Buďte dána x_0, y_0 ; hledejme

řešení $y(x)$, pro které je $y(x_0) = y_0$. Je-li $y_0 = 0$, je takovým řešením $y(x) = 0$.

Je-li $y_0 \neq 0$, je takovým řešením $y(x) = \frac{1}{c - x}$, kde $y_0 = \frac{1}{c - x_0}$, tj. $c = x_0 + \frac{1}{y_0}$.

Ježto libovolným počátečním podmínkám vyhovuje některé z řešení $0, \frac{1}{c - x}$,

neexistují další řešení (neboť věta 15 je též větou o jednoznačnosti).²⁾ Tedy: každé řešení kromě nulového má pól v některém bodě c , a naopak, každé číslo c je pólem některého řešení. Z tvaru naší rovnice, kde $f(x, y) = y^2$ je holomorfní v E^2 , není na první pohled existence takových pólů patrná. Říkává se, že řešení této rovnice má „pohyblivé singularity“ (nebudu toto rčení precizovat jako matematický pojem).

K procvičení Cauchyovy myšlenky použití dominantních řad uveďme následující příklady (provedte podrobně!).

Příklad 1. Buď $f(x, y)$ holomorfní v bodě $[x_0, y_0] \in E^2$, $f(x_0, y_0) = 0$, $\left. \frac{\partial f(x, y)}{\partial y} \right|_{[x_0, y_0]} \neq 0$. Potom existuje okolí $U : |x - x_0| < r, |y - y_0| < R$ bodu

²⁾ Řešení nulové je definováno v E^2 ; řešení $\frac{1}{c - x}$ je definováno v $E^2 - \{c\}$. Nevšímám si řešení, jež z nich vznikají zúžením definičního oboru.

$[x_0, y_0]$ a funkce $\varphi(x)$ holomorfní v množině $|x - x_0| < r$ tak, že $f(x, y) = 0$ pro $[x, y] \in U$, právě když $y = \varphi(x)$.

Návod. Vztah $f(x, y) = 0$ lze v jistém okolí bodu $[x_0, y_0] = [0, 0]$ přepsat ve tvaru $y = a_{10}x + \sum_{i+j>1} a_{ij}x^i y^j$. Nyní lze odtud pro $y = \sum_{k=1}^{\infty} c_k x^k$ nejprve „formálně“ odvodit rekurentní vztahy pro určení čísel c_1, c_2, \dots . Konvergenci příslušné řady $\sum_{k=1}^{\infty} c_k x^k$ v jistém okolí počátku pak dokážeme vyšetřováním příslušné „dominantní“ rovnice. Zbytek tvrzení dokážeme jednoduchou aplikací Rouchéovy věty (Černý, věta 196).

Příklad 2. Vyslovte a dokažte zobecnění předchozího příkladu pro funkci k komplexních proměnných.

Příklad 3. Předpoklad

$$\left. \frac{\partial f(x, y)}{\partial y} \right|_{[x_0, y_0]} \neq 0$$

v příkladech nahraďme předpoklady

$$\left. \frac{\partial f(x, y)}{\partial y} \right|_{[x_0, y_0]} = \left. \frac{\partial f(x, y)}{\partial x} \right|_{[x_0, y_0]} = 0, \quad \left. \frac{\partial^2 f(x, y)}{\partial y^2} \right|_{[x_0, y_0]} \neq 0.$$

Jak lze popsat v tomto případě množinu všech bodů $[x, y]$ ležících v dostatečně malém okolí bodu $[x_0, y_0]$, pro něž je $f(x, y) = 0$?

§ 2

Systemy rovnic. Závislost řešení na parametrech a počátečních podmínkách

Máme-li nějaký systém diferenciálních rovnic „rozřešený podle nejvyšších derivací“, např. (čárky značí derivace)

$$(28) \quad y'' = f(x, y, y', z, z', z''), \quad z''' = g(x, y, y', z, z', z''),$$

můžeme jej přidáním nových „neznámých funkcí“ (zde y_1, z_1, z_2) převést na systém, v němž se vyskytují jen derivace 1. řádu:

$$y' = y_1, \quad z' = z_1, \quad z'_1 = z_2, \quad y'_1 = f(x, y, y_1, z, z_1, z_2), \\ z'_2 = g(x, y, y_1, z, z_1, z_2).$$

Proto se omezíme na systémy rovnic tvaru

$$(29) \quad \frac{dy_k}{dx} = f_k(x, y_1, \dots, y_n) \quad (k = 1, 2, \dots, n).$$

Řešení systému (29) v oblasti $M \subset E$ je ovšem soustava n funkcí $y_1(x), \dots, y_n(x)$, která splňuje rovnice (29) v oblasti M . Je nutné, aby čtenář dovedl výsledky, které odvodíme pro systém (29), převést na systémy typu (28), zvláště pak na rovnici n -tého řádu

$$y^{(n)} = f(x, y, y', \dots, y^{(n-1)}),$$

které odpovídá systém

$$y' = y_1, \quad y'_1 = y_2, \dots, y'_{n-2} = y_{n-1}, \quad y'_{n-1} = f(x, y, y_1, \dots, y_{n-1}).$$

Naším prvním cílem bude zobecnění věty 15:

Věta 16. *Funkce $f_k(x, y_1, \dots, y_n)$ ($k = 1, \dots, n$) buďte holomorfní v bodě $[x_0, y_{10}, \dots, y_{n0}]$. Potom existuje právě jeden systém n mocninných řad*

$$(30) \quad y_k(x) = y_{k0} + \sum_{i=1}^{\infty} c_i^{(k)}(x - x_0)^i \quad (k = 1, \dots, n),$$

které v jistém kruhu $|x - x_0| < \Delta$ jsou absolutně konvergentní a dávají v něm řešení systému rovnic (29).

Poznámka 1. Prosté členy y_{k0} v (30) znamenají, že naše řešení vyhovuje „počátečním podmínkám“ $y_k(x_0) = y_{k0}$. Při důkazu najdeme (podobně jako ve větě 15a) přípustnou hodnotu pro Δ .

Současně vyřešíme úlohu o něco obecnější: Necht' funkce f_k závisí ještě na nějakých dalších proměnných $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_q$ (říkává se jim „parametry“), takže máme funkce $f_k(x, y_1, \dots, y_n, \lambda_1, \dots, \lambda_q)$ a hledáme řešení $y_1(x), \dots, y_n(x)$ systému

$$(31) \quad \frac{dy_k}{dx} = f_k(x, y_1, \dots, y_n, \lambda_1, \dots, \lambda_q) \quad (k = 1, \dots, n),$$

které vyhovuje předepsaným počátečním podmínkám

$$(32) \quad y_1(x_0) = y_{10}, \dots, y_n(x_0) = y_{n0}.$$

Pro různé systémy čísel $[\lambda_1, \dots, \lambda_q]$ dostáváme obecně různé systémy rovnic (31) a tedy obecně různá řešení $y_1(x), \dots, y_n(x)$ (při pevných počátečních podmínkách (32)), takže tato řešení závisí vlastně na $q + 1$ proměnných: $y_k(x, \lambda_1, \dots, \lambda_q)$. Nás pak zajímá, za jakých předpokladů o funkcích f_k je možno tvrdit, že tyto funkce y_k jsou holomorfní funkce $q + 1$ proměnných. Výsledek bude dán touto větou:

Věta 17. *Buďte dána čísla*

$$x_0, y_{10}, \dots, y_{n0}, A_1, \dots, A_q \quad (n \geq 1, q \geq 0).$$

Funkce

$$(33) \quad f_k(x, y_1, \dots, y_n, \lambda_1, \dots, \lambda_q) \quad (k = 1, \dots, n)$$

buďte holomorfní v bodě $[x_0, y_{10}, \dots, y_{n0}, A_1, \dots, A_q]$. *Potom existuje právě jeden systém n mocninných řad³⁾*

$$(34) \quad \begin{aligned} y_k(x, \lambda_1, \dots, \lambda_q) = \\ = \sum_{i, l_1, \dots, l_q \geq 0} c^{(k)}(i, l_1, \dots, l_q) (x - x_0)^i (\lambda_1 - A_1)^{l_1} \dots (\lambda_q - A_q)^{l_q} \end{aligned} \quad (k = 1, \dots, n),$$

které jsou absolutně konvergentní v jistém okolí V bodu $[x_0, A_1, \dots, A_q]$, *splňují ve V rovnice (31) a „počáteční podmínky“*

$$(35) \quad y_k(x_0, \lambda_1, \dots, \lambda_q) = y_{k0} \quad (k = 1, \dots, n).$$

Tedy vskutku funkce (34) je ve V holomorfní funkcí $q + 1$ proměnných. V (31) bychom tedy vlastně měli psát $\frac{\partial y_k}{\partial x}$, ale budeme si rozumět. Všimněte si, že případ $q = 0$ (žádný parametr) věty 17 dává větu 16. Stačí tedy, dokážeme-li větu 17. Při důkazu odvodíme také příslušný kvantitativní dodatek (jak velké smíme vzít okolí V). Zavedeme-li nové proměnné $\xi = x - x_0$, $\mu_l = \lambda_l - A_l$ a nové neznámé funkce $\eta_k = y_k - y_{k0}$ vidíme, že můžeme (obdobně jako v důkazu věty 15) předpokládat v celém důkazu

$$x_0 = y_{10} = \dots = y_{n0} = A_1 = \dots = A_q = 0.$$

Důkaz věty 17. Nechť funkce (33) jsou holomorfní v oboru

$$(36) \quad |x| \leq r, \quad |y_k| \leq R \quad (k = 1, \dots, n), \quad |\lambda_1| \leq \sigma_1, \dots, |\lambda_q| \leq \sigma_q$$

(proč se nespokojíme hodnotou $\sigma = \min(\sigma_1, \dots, \sigma_q)$, uvidíme v důkazu věty 18). Nechť v oboru (36) je

$$(37) \quad |f_k(x, y_1, \dots, y_n, \lambda_1, \dots, \lambda_q)| \leq M \quad (k = 1, \dots, n; 0 < M < +\infty).$$

Tedy v oboru (36) máme absolutně konvergentní řady

$$(38) \quad \begin{aligned} f_k(x, y_1, \dots, y_n, \lambda_1, \dots, \lambda_q) = \\ = \sum_{\substack{i, j_1, \dots, j_n, \\ l_1, \dots, l_q \geq 0}} a^{(k)}(i, j_1, \dots, j_n, l_1, \dots, l_q) x^i y_1^{j_1} \dots y_n^{j_n} \lambda_1^{l_1} \dots \lambda_q^{l_q}, \end{aligned}$$

³⁾ Při složitých indexech budu místo $C_{\alpha, \beta, \gamma}$ psát $C(\alpha, \beta, \gamma)$ apod.

$$(39) \quad |a^{(k)}(i, j_1, \dots, j_n, l_1, \dots, l_q)| \leq \frac{M}{r^i R^{j_1 + \dots + j_n} \sigma_1^{l_1} \dots \sigma_q^{l_q}}.$$

Hledané řady (34) mají tvar

$$\sum_{i, l_1, \dots, l_q \geq 0} c^{(k)}(i, l_1, \dots, l_q) x^i \lambda_1^{l_1} \dots \lambda_q^{l_q}$$

a pro $x = 0$ mají dávat hodnotu 0, tj.

$$\sum_{l_1, \dots, l_q \geq 0} c^{(k)}(0, l_1, \dots, l_q) \lambda_1^{l_1} \dots \lambda_q^{l_q} = 0$$

pro všechna $\lambda_1, \dots, \lambda_q$ z jistého okolí počátku; tedy nutně (podle důsledku věty 4) $c^{(k)}(0, l_1, \dots, l_q) = 0$ pro všechna l_1, \dots, l_q , takže hledané řady musí mít tvar

$$(40) \quad \begin{aligned} y_k(x, \lambda_1, \dots, \lambda_q) &= \\ &= \sum_{\substack{i \geq 1, \\ l_1, \dots, l_q \geq 0}} c^{(k)}(i, l_1, \dots, l_q) x^i \lambda_1^{l_1} \dots \lambda_q^{l_q} \quad (k = 1, \dots, n). \end{aligned}$$

Jestliže takové řady jsou absolutně konvergentní v jistém okolí počátku, je předně v tomto okolí

$$\frac{\partial y_k}{\partial x} = \sum_{\substack{i \geq 1, \\ l_1, \dots, l_q \geq 0}} i c^{(k)}(i, l_1, \dots, l_q) x^{i-1} \lambda_1^{l_1} \dots \lambda_q^{l_q};$$

za druhé řady (40) nemají prostý člen, a proto (poznámka 1 k větě 7) lze v jistém (popříp. menším) okolí počátku provést dosazení funkcí (40) za y_k do funkcí f_1, \dots, f_n tak, že provedeme „formální úpravu“ výsledku v mocninnou řadu (v proměnných $x, \lambda_1, \dots, \lambda_q$).

Jestliže tedy nějaké řady (40) jsou absolutně konvergentní v jistém okolí počátku, potom dávají v jistém okolí počátku řešení rovnic (31) tehdy a jen tehdy, když jsou splněny rovnice udávající rovnost koeficientů v mocninných řadách, stojících na levé a na pravé straně vzorců

$$\frac{\partial y_k}{\partial x} = f_k(x, y_1, \dots, y_n, \lambda_1, \dots, \lambda_q) \quad (k = 1, \dots, n),$$

kde y_1, \dots, y_n znamená řady (40). Tyto rovnice jsou podobné jako (13), (14) v § 1, jsou pouze poněkud složitější:

$$(41) \quad c^{(k)}(1, l_1, \dots, l_q) = a^{(k)}(0, \dots, 0, l_1, \dots, l_q) \quad (n + 1 \text{ nul}),$$

$$(42) \quad \begin{aligned} i c^{(k)}(i, l_1, \dots, l_q) &= \\ &= P_{i, l_1, \dots, l_q}(\dots, a^{(k)}(i', j'_1, \dots, j'_n, l'_1, \dots, l'_q), \dots, c^{(m)}(i'', l''_1, \dots, l''_q), \dots) \quad (i > 1), \end{aligned}$$

kde P_{i,l_1,\dots,l_q} je polynom v některých $a^{(k)}(\dots)$ (s tímž indexem k jako vlevo) a v některých $c^{(1)}(\dots), c^{(2)}(\dots), \dots, c^{(n)}(\dots)$. Přitom je zřejmé, že v P_{i,l_1,\dots,l_q} vystupují jen takové

$$a^{(k)}(i', j'_1, \dots, j'_n, l'_1, \dots, l'_q), \quad c^{(m)}(i'', l''_1, \dots, l''_q),$$

kde $i' < i, i'' < i, j'_1 < i, \dots, j'_n < i, l'_1 \leq l_1, \dots, l'_q \leq l_q, l''_1 \leq l_1, \dots, l''_q \leq l_q$. Je tedy vidět, že rovnice (41) jednoznačně určují $c^{(k)}(1, l_1, \dots, l_q)$ a že koeficient $c^{(k)}(i, l_1, \dots, l_q)$ ($i > 1$) je rovnicí (42) jednoznačně určen pomocí koeficientů $c^{(m)}(i'', l''_1, \dots, l''_q)$, ve kterých $i'' < i, l''_1 \leq l_1, \dots, l''_q \leq l_q$. Tedy systém rovnic (41), (42) má právě jedno řešení. Poznamenejme ještě, že koeficienty polynomu P_{i,l_1,\dots,l_q} jsou celá nezáporná čísla.

Další postup je do té míry podobný důkazu věty 15, že jej stačí provést stručně. Přitom v zájmu stručnosti pozměním někde pořadí úvah.

Vedle rovnic (31) budeme vyšetřovat rovnice

$$(43) \quad \frac{dY_k}{dx} = \sum_{\substack{i,j_1,\dots,j_n, \\ l_1,\dots,l_q \geq 0}} A^{(k)}(i, j_1, \dots, j_n, l_1, \dots, l_q) x^i Y_1^{j_1} \dots Y_n^{j_n} \lambda_1^{l_1} \dots \lambda_q^{l_q} \quad (k = 1, \dots, n),$$

kde položíme (viz (39))

$$(44) \quad A^{(k)}(i, j_1, \dots, j_n, l_1, \dots, l_q) = \frac{M}{r^i R^{j_1 + \dots + j_n} \sigma_1^{l_1} \dots \sigma_q^{l_q}} \geq \\ \geq |a^{(k)}(i, j_1, \dots, j_n, l_1, \dots, l_q)|,$$

takže v oboru

$$(45) \quad |x| < r, \quad |Y_k| < R, \quad |\lambda_m| < \sigma_m \quad (k = 1, \dots, n, m = 1, \dots, q)$$

jde o rovnice

$$(46) \quad \frac{dY_1}{dx} = \dots = \frac{dY_n}{dx} = M \frac{1}{1 - \frac{x}{r}} \prod_{k=1}^n \frac{1}{1 - \frac{Y_k}{R}} \prod_{m=1}^q \frac{1}{1 - \frac{\lambda_m}{\sigma_m}}.$$

(Pro $q = 0$ znamená prázdný součin $\prod_{m=1}^q \dots$ jedničku.)

Budeme hledat řešení těchto rovnic jakožto rovnic v reálném oboru v jistém intervalu $0 < x < \Delta$ ($0 < \Delta < r$) a pro „dostí malá“ nezáporná $\lambda_1, \dots, \lambda_q$, přičemž budeme žádat, aby $\lim_{x \rightarrow 0^+} Y_k(x, \lambda_1, \dots, \lambda_q) = 0$. Pro takové řešení je nutně $Y_1 = \dots = Y_n$,

ježto tyto funkce mají podle (46) stejnou derivaci a pro $x \rightarrow 0+$ stejnou limitu. Tedy jde o rovnici

$$(47) \quad \frac{dY}{dx} = M_1 \left(1 - \frac{x}{r}\right)^{-1} \left(1 - \frac{Y}{R}\right)^{-n},$$

kde

$$(48) \quad M_1 = M \prod_{m=1}^q \frac{1}{1 - \frac{\lambda_m}{\sigma_m}}.$$

Aby číslo M_1 (které je funkcí $\lambda_1, \dots, \lambda_q$) zůstávalo omezené, omezíme λ_m na intervaly $0 \leq \lambda_m < \frac{1}{2} \sigma_m$, takže

$$(49) \quad 0 < M_1 \leq 2^q M.$$

Rovnici (47) s podmínkou $\lim_{x \rightarrow 0+} Y(x, \lambda_1, \dots, \lambda_q) = 0$ řešíme jako rovnici (21) v § 1 (předpokládajíc zatím $0 < x < r$):

$$-\frac{R}{n+1} \left(1 - \frac{Y}{R}\right)^{n+1} = -rM_1 \lg \left(1 - \frac{x}{r}\right) + \text{konst};$$

limitní přechod $x \rightarrow 0+$ dává $\text{konst} = -\frac{R}{n+1}$, tedy

$$(50) \quad \left(1 - \frac{Y}{R}\right)^{n+1} = 1 - U,$$

$$(51) \quad U = \frac{M_1(n+1)r}{R} \left(-\lg \left(1 - \frac{x}{r}\right)\right) > 0.$$

Aby bylo $1 - U > 0$, stačí (viz (49)), když

$$2^q \frac{M(n+1)r}{R} \lg \left(1 - \frac{x}{r}\right) > -1,$$

tj.

$$(52) \quad 0 < x < \Delta,$$

kde

$$(53) \quad \Delta = r \left(1 - \exp \left(\frac{-R}{2^q M(n+1)r}\right)\right),$$

tedy $0 < \Delta < r$. V intervalu $0 < x < \Delta$ nám dává (50) řešení

$$(54) \quad Y_1 = \dots = Y_n = Y = Y(x, \lambda_1, \dots, \lambda_q) = R(1 - (1 - U)^{1/(n+1)}).$$

Dokážeme, že tato funkce Y je v oboru

$$(55) \quad 0 < x < \Delta, \quad 0 \leq \lambda_m < \frac{1}{2}\sigma_m \quad (m = 1, 2, \dots, q)$$

dána součtem absolutně konvergentní řady tvaru

$$(56) \quad Y(x, \lambda_1, \dots, \lambda_q) = \sum_{\substack{i \geq 1, \\ l_1, \dots, l_q \geq 0}} C(i, l_1, \dots, l_q) x^i \lambda_1^{l_1} \dots \lambda_q^{l_q}$$

(scházejí členy s $i = 0$) s nezápornými koeficienty. Je totiž předně

$$Y = R \frac{1}{n+1} \left(\left(\frac{1}{n+1} \right) U - \left(\frac{1}{n+1} \right) U^2 + \left(\frac{1}{n+1} \right) U^3 - \dots \right),$$

kde prostý člen schází a ostatní koeficienty jsou kladné. Zde je

$$U = \frac{(n+1)r}{R} M_1 \cdot \left(-\lg \left(1 - \frac{x}{r} \right) \right),$$

$$-\lg \left(1 - \frac{x}{r} \right) = \sum_{i=1}^{\infty} \frac{1}{i} \left(\frac{x}{r} \right)^i \quad (\text{schází prostý člen, ostatní koeficienty jsou kladné}),$$

$$M_1 = M \prod_{m=1}^q \left(1 + \frac{\lambda_m}{\sigma_m} + \left(\frac{\lambda_m}{\sigma_m} \right)^2 + \dots \right)$$

(mocninné řady s kladnými koeficienty).

Tím jsme našli řešení Y_1, \dots, Y_n systému (46) (totiž $Y_1 = \dots = Y_n = Y$) v oboru (55), které v něm vyhovuje podmínkám $0 < Y_k < R$ a je dáno řadami

$$(57) \quad Y_k(x, \lambda_1, \dots, \lambda_q) = \sum_{\substack{i \geq 1, \\ l_1, \dots, l_q \geq 0}} C^{(k)}(i, l_1, \dots, l_q) x^i \lambda_1^{l_1} \dots \lambda_q^{l_q}$$

($C^{(k)}(\dots)$ je $C(\dots)$ z (56)). Stejnou úvahou jako v § 1 plyne nyní: Mezi koeficienty $A^{(k)}(\dots)$ a $C^{(m)}(\dots)$ (viz (43) a (57)) platí tytéž rovnice (41), (42) jako mezi $a^{(k)}(\dots)$ a $c^{(m)}(\dots)$ (viz (38) a (40)). Z nerovnosti (44) plyne pak jako v § 1

$$C^{(k)}(i, l_1, \dots, l_q) \geq |c^{(k)}(i, l_1, \dots, l_q)|.$$

Odtud pak (pomocí úvah analogických k (A), (B) z § 1) ihned plyne, že řady (40) jsou v oboru komplexních čísel $x, \lambda_1, \dots, \lambda_q$, vyhovujících nerovnostem $|x| < \Delta$,

$|\lambda_m| < \frac{1}{2} \sigma_m$, absolutně konvergentní a splňují v tomto oboru rovnice (31). Tím je dokázána věta 17 (a tedy – pro $q = 0$ – též věta 16). Současně jsme dokázali tento kvantitativní dodatek:

Věta 17a. *Buďte dána čísla $x_0, y_{10}, \dots, y_{n0}, A_1, \dots, A_q$ ($n \geq 1, q \geq 0$). Nechť v oboru*

$$|x - x_0| \leq r, \quad |y_k - y_{k0}| \leq R \quad (k = 1, \dots, n), \quad |\lambda_m - A_m| \leq \sigma_m \quad (m = 1, \dots, q)$$

jsou $f_k(x, y_1, \dots, y_n, \lambda_1, \dots, \lambda_q)$ holomorfní a

$$|f_k(x, y_1, \dots, y_n, \lambda_1, \dots, \lambda_q)| \leq M$$

$$(k = 1, \dots, n; 0 < M < +\infty).$$

Potom za okolí V z věty 17 lze vzít obor

$$|x - x_0| < \Delta, \quad |\lambda_m - A_m| < \frac{1}{2} \sigma_m \quad (m = 1, \dots, q),$$

kde

$$\Delta = r \left(1 - \exp \frac{-R}{2^q M (n+1) r} \right).$$

Pro $q = 0$ je to kvantitativní dodatek k základní existenční větě 16.

Dokážeme nyní nejobecnější z existenčních vět, které zde odvodíme, totiž větu o závislosti řešení systému diferenciálních rovnic na parametrech a počátečních podmínkách. Mysleme si např. systém dvou rovnic s jedním parametrem

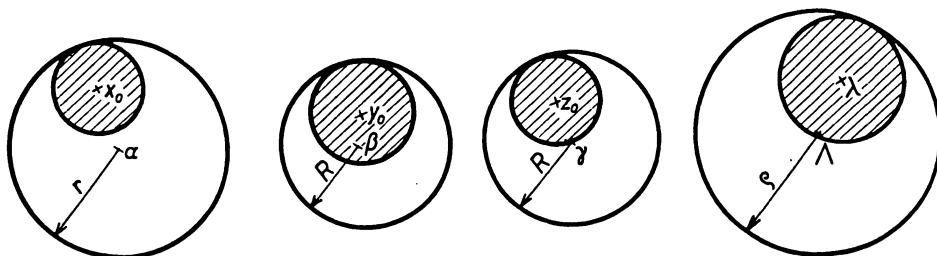
$$\frac{dy}{dx} = f(x, y, z, \lambda), \quad \frac{dz}{dx} = g(x, y, z, \lambda),$$

kde f, g jsou holomorfní v jistém okolí bodu $[\alpha, \beta, \gamma, A]$:

$$|x - \alpha| < r, \quad |y - \beta| < R, \quad |z - \gamma| < R, \quad |\lambda - A| < \varrho$$

(viz obr. 2). Zvolíme-li určité λ ($|\lambda - A| < \varrho$), dostáváme funkce $f(x, y, z, \lambda), g(x, y, z, \lambda)$ tří proměnných x, y, z , holomorfní pro $|x - \alpha| < r, |y - \beta| < R, |z - \gamma| < R$. Zvolím-li nyní x_0, y_0, z_0 tak, že $|x_0 - \alpha| < r, |y_0 - \beta| < R, |z_0 - \gamma| < R$, potom f, g jsou holomorfní funkce x, y, z v kartézském součinu šrafovaných kruhů na obr. 2. Tedy podle věty 16 existuje v jistém okolí bodu x_0 právě jedno řešení $y(x), z(x)$, které splňuje počáteční podmínky $y(x_0) = y_0, z(x_0) = z_0$. Toto řešení závisí ovšem na x_0, y_0, z_0 a také na zvolené hodnotě parametru λ ; píšme tedy obšírněji $y(x, x_0,$

y_0, z_0, λ , $z(x, x_0, y_0, z_0, \lambda)$. Okolnost, že tyto funkce vyhovují počátečním podmínkám, lze napsat takto: $y(x_0, x_0, y_0, z_0, \lambda) = y_0$, $z(x_0, x_0, y_0, z_0, \lambda) = z_0$. Nám půjde o to, dokázat, že $y(x, x_0, y_0, z_0, \lambda)$, $z(x, x_0, y_0, z_0, \lambda)$ jsou holomorfní funkce pěti proměnných, pokud x a x_0 jsou dostatečně blízko bodu α , a y_0, z_0, λ jsou dostatečně blízko bodům β, γ, Λ .

Obr. 2.

Vyslovme obecnou větu:

Věta 18. *Budte $\alpha, \beta_1, \dots, \beta_n, \Lambda_1, \dots, \Lambda_p$ ($n \geq 1, p \geq 0$) daná komplexní čísla.*

Funkce

$$(58) \quad f_k(x, y_1, \dots, y_n, \lambda_1, \dots, \lambda_p) \quad (k = 1, \dots, n)$$

buďte holomorfní v bodě

$$(59) \quad [\alpha, \beta_1, \dots, \beta_n, \Lambda_1, \dots, \Lambda_p].$$

Potom v jistém okolí

$$(60) \quad |x - \alpha| < \delta, \quad |x_0 - \alpha| < \delta, \quad |y_{k0} - \beta_k| < \delta_1, \quad |\lambda_l - \Lambda_l| < \delta_2$$

$$(k = 1, \dots, n; l = 1, \dots, p)$$

bodů (59) existuje n holomorfních funkcí

$$(61) \quad y_k(x, x_0, y_{10}, \dots, y_{n0}, \lambda_1, \dots, \lambda_p) \quad (k = 1, \dots, n)$$

tak, že

$$(62) \quad y_k(x_0, x_0, y_{10}, \dots, y_{n0}, \lambda_1, \dots, \lambda_p) = y_{k0} \quad ^4)$$

a že v oboru (60) funkce (61) jakožto funkce x splňují systém diferenciálních rovnic

$$(63) \quad \frac{dy_k}{dx} = f_k(x, y_1, \dots, y_n, \lambda_1, \dots, \lambda_p) \quad (k = 1, \dots, n).$$

⁴⁾ To jsou právě „počáteční podmínky“.

Během důkazu podáme také kvantitativní odhad okolí (60).

Důkaz. Posunutím o konstantní vektor lze dosáhnout toho, že $\alpha = \beta_1 = \dots = \beta_n = A_1 = \dots = A_p = 0$. Nechť tedy funkce (58) jsou holomorfní v oboru

$$(64) \quad |x| \leq r, \quad |y_j| \leq R \quad (j = 1, \dots, n), \quad |\lambda_l| \leq \varrho \quad (l = 1, \dots, p);$$

existuje tedy M ($0 < M < +\infty$) tak, že v oboru (64) je

$$(65) \quad |f_k(x, y_1, \dots, y_n, \lambda_1, \dots, \lambda_p)| \leq M \quad (k = 1, \dots, n).$$

Dále existují čísla $r' > r$, $R' > R$, $\varrho' > \varrho$ tak, že funkce (58) jsou holomorfní v oblasti

$$(66) \quad |x| < r', \quad |y_j| < R' \quad (j = 1, \dots, n), \quad |\lambda_l| < \varrho' \quad (l = 1, \dots, p).$$

Důkaz bude spočívat na tom, že z „proměnných“ počátečních podmínek, tj. z čísel $x_0, y_{10}, \dots, y_{n0}$, udělám nové parametry, a tím úlohu převedu na problém řešený ve větě 17 s „konstantními“ – totiž nulovými – počátečními podmínkami. Provedme to.

V oboru (66) je f_k rovno součtu absolutně konvergentní řady

$$(67) \quad \begin{aligned} f_k(x, y_1, \dots, y_n, \lambda_1, \dots, \lambda_p) = \\ = \sum_{\substack{i, j_1, \dots, j_n, \\ l_1, \dots, l_p}} a^{(k)}(i, j_1, \dots, j_n, l_1, \dots, l_p) x^i y_1^{j_1} \dots y_n^{j_n} \lambda_1^{l_1} \dots \lambda_p^{l_p}. \end{aligned}$$

Je-li mimo to

$$(68) \quad |x - x_0| < \frac{1}{2} r', \quad |x_0| < \frac{1}{2} r', \quad |y_m - y_{m0}| < \frac{1}{2} R', \quad |y_{m0}| < \frac{1}{2} R',$$

rozepíšeme

$$(69) \quad \begin{cases} x^i = ((x - x_0) + x_0)^i = \sum_{a=0}^i \binom{i}{a} (x - x_0)^a x_0^{i-a}, \\ y_m^j = ((y_m - y_{m0}) + y_{m0})^j = \sum_{a=0}^j \binom{j}{a} (y_m - y_{m0})^a y_{m0}^{j-a}; \end{cases}$$

dosadíme za $x^i, y_1^{j_1}, \dots, y_n^{j_n}$ rozvoje (69) do řady (67) a dostaneme absolutně konvergentní řadu

$$(70) \quad \begin{aligned} f_k(x, y_1, \dots, y_n, \lambda_1, \dots, \lambda_p) = \\ = \sum a^{(k)} \binom{i \ j_1 \ \dots \ j_n}{I \ J_1 \ \dots \ J_n} \binom{l_1 \ \dots \ l_p}{L_1 \ \dots \ L_p} (x - x_0)^i (y_1 - y_{10})^{j_1} \dots \\ \dots (y_n - y_{n0})^{j_n} x_0^I \cdot y_{10}^{J_1} \dots y_{n0}^{J_n} \lambda_1^{L_1} \dots \lambda_p^{L_p}, \end{aligned}$$

kde se sčítá přes celá nezáporná $i, j_1, \dots, j_n, I, J_1, \dots, J_n, l_1, \dots, l_p$. Položme

$$(71) \quad \begin{aligned} g_k(\xi, \eta_1, \dots, \eta_n, x_0, y_{10}, \dots, y_{n0}, \lambda_1, \dots, \lambda_p) &= \\ &= \sum a^{(k)} \binom{i \ j_1 \ \dots \ j_n \ l_1 \ \dots \ l_p}{I \ J_1 \ \dots \ J_n} \xi^i \eta_1^{j_1} \dots \eta_n^{j_n} x_0^I y_{10}^{J_1} \dots y_{n0}^{J_n} \lambda_1^{l_1} \dots \lambda_p^{l_p} = \\ &= f_k(\xi + x_0, \eta_1 + y_{10}, \dots, \eta_n + y_{n0}, \lambda_1, \dots, \lambda_p). \end{aligned}$$

Řada v (71) je absolutně konvergentní v oboru

$$(72) \quad \begin{aligned} |\xi| < \frac{1}{2} r', \quad |\eta_m| < \frac{1}{2} R', \quad |x_0| < \frac{1}{2} r', \\ |y_{m0}| < \frac{1}{2} R', \quad |\lambda_m| < \varrho' \end{aligned}$$

a v oboru

$$(73) \quad \begin{aligned} |\xi| \leq \frac{1}{2} r, \quad |\eta_m| \leq \frac{1}{2} R, \quad |x_0| \leq \frac{1}{2} r, \\ |y_{m0}| \leq \frac{1}{2} R, \quad |\lambda_m| \leq \varrho \end{aligned}$$

je $|g_k| \leq M$.

Hledejme nyní řešení

$$(74) \quad \eta_k(\xi, x_0, y_{10}, \dots, y_{n0}, \lambda_1, \dots, \lambda_p) \quad (k = 1, \dots, n)$$

systému rovnic

$$(75) \quad \frac{\partial \eta_k}{\partial \xi} = g_k(\xi, \eta_1, \dots, \eta_n, x_0, y_{10}, \dots, y_{n0}, \lambda_1, \dots, \lambda_p) \quad (k = 1, \dots, n)$$

s počáteční podmínkou

$$(76) \quad \eta_k(0, x_0, y_{10}, \dots, y_{n0}, \lambda_1, \dots, \lambda_p) = 0 \quad (k = 1, \dots, n).$$

Zde je o systém n rovnic s $n + p + 1$ parametry. Podle věty 17a existují takové funkce (74) a jsou holomorfní v oboru

$$(77) \quad |\xi| < \Delta, \quad |x_0| < \frac{1}{4} r, \quad |y_{m0}| < \frac{1}{4} R, \quad |\lambda_m| < \frac{1}{2} \varrho,$$

kde (místo r, R z věty 17a nutno psát $\frac{1}{2} r, \frac{1}{2} R$)

$$(78) \quad 0 < \Delta = \frac{1}{2} r \left(1 - \exp \left(\frac{-R}{2^{n+p+1} M(n+1)r} \right) \right) < \frac{1}{2} r.$$

V tomto oboru máme tedy pro η_k absolutně konvergentní řady

$$(79) \quad \eta_k(\xi, x_0, y_{10}, \dots, y_{n0}, a_1, \dots, \lambda_p) = \\ = \sum_{i, I, J_1, \dots, J_n, l_1, \dots, l_p \geq 0} c^{(k)}(i, I, J_1, \dots, J_n, l_1, \dots, l_p) \xi^i x_0^I y_{10}^{J_1} \dots y_{n0}^{J_n} \lambda_1^{l_1} \dots \lambda_p^{l_p}.$$

Položme teď

$$(80) \quad y_k(x, x_0, y_{10}, \dots, y_{n0}, \lambda_1, \dots, \lambda_p) = \\ = y_{k0} + \eta_k(x - x_0, x_0, y_{10}, \dots, y_{n0}, \lambda_1, \dots, \lambda_p) = \\ = y_{k0} + \sum_{i, I, J_1, \dots, J_n, l_1, \dots, l_p \geq 0} c^{(k)}(i, I, \dots, l_p) (x - x_0)^i x_0^I y_{10}^{J_1} \dots y_{n0}^{J_n} \lambda_1^{l_1} \dots \lambda_p^{l_p}.$$

Podmínky $|\xi| < \Delta$, $|x_0| < \frac{1}{4} r$ přecházejí v $|x - x_0| < \Delta$, $|x_0| < \frac{1}{4} r$; pro $x = x_0$ dostáváme (viz 76)) $y_k(x_0, x_0, y_{10}, \dots, y_{n0}, \lambda_1, \dots, \lambda_p) = y_{k0}$. Přepíšeme-li rovnice (75) pomocí (80), vidíme, že funkce (80) vyhovují rovnicím

$$\frac{\partial y_k}{\partial x} = \frac{\partial (y_k - y_{k0})}{\partial x} = \\ = g_k(x - x_0, y_1 - y_{10}, \dots, y_n - y_{n0}, x_0, y_{10}, \dots, y_{n0}, \lambda_1, \dots, \lambda_p) = \\ = f_k(x, y_1, \dots, y_n, \lambda_1, \dots, \lambda_p).$$

Tedy funkce (80) jsou vskutku hledané řešení. Ještě je chceme mít vyjádřeny ve tvaru mocninných řad v $x, x_0, y_{10}, \dots, y_{n0}, \lambda_1, \dots, \lambda_p$. Je-li $|x| < \frac{1}{2} \Delta$, $|x_0| < \frac{1}{2} \Delta$ (tedy také $|x_0| < \frac{1}{4} r$), je $|x| + |x_0| < \Delta$ a v řadě (80) můžeme rozepsat $(x - x_0)^i = \sum_{a=0}^i \binom{i}{a} x^a x_0^{i-a} \cdot (-1)^{i-a}$ a řadu přerovnat v absolutně konvergentní mocninnou řadu. Tím je věta dokázána a zároveň máme tento kvantitativní dodatek:

Věta 18a. *Nechť funkce f_k z věty 18 jsou holomorfní v oboru*

$$|x - \alpha| \leq r, \quad |y_j - \beta_j| \leq R, \quad |\lambda_m - \Lambda_m| \leq \varrho \quad (j = 1, \dots, n; m = 1, \dots, p)$$

a splňují v něm nerovnosti $|f_k| \leq M$ ($0 < M < +\infty$).

Potom ve větě 18 je možno volit

$$\delta = \frac{1}{4} r \left(1 - \exp \left(\frac{-R}{2^{n+p+1} M(n+1)r} \right) \right), \quad \delta_1 = \frac{1}{4} R, \quad \delta_2 = \frac{1}{2} \varrho.$$